

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Lubora Veselého a soudkyně JUDr. Markéty Čermínové a JUDr. Elišky Galiazzo ve věci

žalobkyně: **J** [redacted] **K** [redacted] (dříve **P** [redacted]), narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená obecným zmocněncem JUDr. Jaroslavem Karlem
bytem Plaská 45, 323 00 Plzeň

proti
žalované: **E** [redacted] **P** [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Kestlem
sídlem Bolzanova 1615/1, 110 00 Praha 1

o 100 000 Kč a o určení dědického práva

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. října 2018, č.j. 14 C 96/2015 - 96,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku III. **potvrzuje**; ve výroku I. se **potvrzuje** ve znění, že se zamítá žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni 100 000 Kč, a ve výroku II. se **potvrzuje** ve znění, že se zamítá žaloba, že žalobkyně je oprávněnou

dědičkou po A [REDAKCE] P [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] zemřelému [REDAKCE]
naposledy bytem [REDAKCE]

II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 16 456 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Milana Kestla.

Odůvodnění :

1. Uvedeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni 100 000 Kč „jako vyjádření nemajetkové újmy z chybného vyřízení dědictví, kdy žalobkyně byla opomenuta jako oprávněný dědic v řízení o určení dědictví po zemřelém manželovi A [REDAKCE] P [REDAKCE] z podílu na nemovitosti ve [REDAKCE] ve výši $\frac{1}{3}$ odhadní ceny“ (výrok I.), zamítl žalobu, že žalovaná je oprávněnou dědičkou ve smyslu zákona a o vydání poměrné částky z vyčísleného podílu na rodinném domě ve [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] k datu rozhodnutí o vypořádání dědictví (výrok II.), a uložil žalobkyni povinnost nahradit žalované náklady řízení ve výši 32 670 Kč (výrok III.).
2. V odůvodnění rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení a konstatoval, že žalobkyně brojí proti výsledku dědického řízení vedeného u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. [REDAKCE] a požaduje po žalované nahrazení újmy z chybného vyřízení dědictví, kdy byla opomenuta jako oprávněný dědic. Žalobkyně však netvrdí, kdo ji opomenul, a požaduje, aby jí újmu hradila žalovaná. Žaloba se tváří, že je žalováno pro nesprávný úřední postup nebo nezákonné rozhodnutí, když původně byla žaloba podána i proti státu, stát však již na straně žalované nevystupuje, neboť proti němu bylo řízení zastaveno. Proti žalované takto formulovaná žaloba obstát nemůže, je „imperfektní a chaotická“, a proto byla zamítnuta. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalované vznikly náklady ve spojení se zastoupením advokátem.
3. Rozsudek napadla odvoláním žalobkyně. Namítala, že ve výroku II. je chyba v určení oprávněného dědice, kterým má být žalobkyně a nikoli žalovaná. Dále uvedla, že svůj návrh odůvodňuje tím, že je oprávněnou dědičkou po zemřelém manželovi A [REDAKCE] P [REDAKCE] a byla opomenuta na základě neplatných a změněných listin, ze kterých bylo při řízení vycházeno a na jejichž základě nebyl proveden zápis do katastru nemovitostí, který by ji zapsal jako vlastníci části nemovitosti po zemřelém manželovi. Neučinila přitom nikdy žádný krok k tomu, aby se vzdala svých zákonných práv jako manželka zemřelého. Uplatňuje rovněž právo na ochranu oprávněného dědice, když v dědickém řízení byla předložena smlouva o půjčce ze dne 24. 10. 2008, kde bylo uvedeno, že žalovaná poskytla zemřelému A [REDAKCE] P [REDAKCE] částku ve výši [REDAKCE] Kč a pro případ nezaplacení dluhu bude převeden dům ve [REDAKCE] na ni, na základě této smlouvy byla žalobkyně podvedena a poškozena ve svých právech jako dědic. Žalobkyně tak jednáním žalované byla uvedena v omyl a zkrácena na svých zákonných právech, a proto požaduje náhradu nemateriální újmy v penězích. Závěrem navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
4. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že tvrzení žalobkyně v odvolání jsou neurčitá a nesrozumitelná, žalobkyně v podstatě opakuje to, čím argumentovala po celou dobu řízení, netvrdí však, o co měla být zkrácena či opomenuta, není zřejmé, jakých konkrétních práv se domáhá, po soudu nelze požadovat, aby jí odpověděl na její nastolené dotazy. V dědickém řízení se notář žalobkyni označenou smlouvou nijak nezabýval, a žalobkyně tak z důvodu existence této smlouvy nemohla

přijít k úhonně, navíc je třeba souhlasit s nalézacím soudem v tom, že žaloba je imperfektní a chaotická. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

5. Odvolací soud ve věci nařídil jednání na 21. 8. 2019, podáním ze dne 11. 8. 2019 zmocněnec žalobkyně omluvil svou neúčast na jednání a požádal o odročení tohoto jednání „z osobních důvodů pro neočekávanou překážku“. Tuto žádost odvolací soud vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť neobsahuje žádný konkrétní důvod, pro který by se zástupce žalobkyně nařízeného jednání nemohl účastnit, a proto zástupce žalobkyně vyrozuměl, že pro odročení jednání neshledává důvod. K nařízenému odvolacímu jednání se následně dostavila sama žalobkyně.
6. Odvolací soud v souladu s § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil dokazování obsahem dvou rozhodnutí vydaných v dědickém řízení u Okresního soudu v Tachově o dědictví po zůstaviteli A [redacted] P [redacted] zemřelém dne [redacted] Usnesením ze dne 30. 6. 2011, č.j. [redacted] byla určena obvyklá cena majetku, který měl zůstavitel s pozůstalou manželkou J [redacted] P [redacted] ve společném jmění manželů s tím, že z tohoto majetku připadají pozůstalé manželce vyjmenované hodnoty a do dědictví náleží náhradová pohledávka za pozůstalou manželkou z titulu úplného vypořádání SJM ve výši [redacted] Kč, a byla určena obvyklá cena majetku zůstavitele částkou [redacted] Kč a výše dluhů dědictví částkou [redacted] Kč. Usnesením ze dne 16. 2. 2012, č.j. [redacted] byla schválena dohoda o vypořádání dědictví, kterou mezi sebou uzavřely dědičky ze zákona pozůstalá manželka J [redacted] P [redacted] a pozůstalá nezletilá dcera A [redacted] P [redacted] zastoupená kolizním opatrovníkem, podle které pozůstalá manželka nabyla z majetku náležejícího do dědictví náhradovou pohledávku dědictví za sebou z titulu úplného vypořádání SJM ve výši 102 205 Kč a pozůstalá nezletilá dcera A [redacted] P [redacted] nabyla ideální polovinu specifikovaných nemovitostí v k. ú. [redacted] Obě usnesení byla doručena účastnicím dědického řízení a nabyla právní moci, čímž bylo dědické řízení skončeno.
7. Poté odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání žalobkyně napadený rozsudek i řízení předcházející jeho vyhlášení podle § 212 a § 212a o. s. ř. a neshledal odvolání důvodným.
8. Z obsahu spisu se podává, že žalobou ze dne 1. 8. 2013 se žalobkyně domáhala původně po dvou žalovaných (Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, E [redacted] P [redacted]) zaplacení částky 710 000 Kč a určení, že „žalovaná je dědičkou ve smyslu platné právní úpravy“. Žalobu odůvodnila tím, že nesprávným úředním postupem v dědickém řízení jí vznikla újma, dědické řízení bylo ovlivněno podvodným jednáním vůči ní jako neopomenutelné dědičce, notáři byla předložena smlouva, že žalobkyně dluží žalované E [redacted] P [redacted] 710 000 Kč, tento dluh však nikdy neexistoval, a žalobkyně byla zbavena svého zákonného podílu na vypořádání dědictví ve výši 710 000 Kč. V doplnění žaloby ze dne 15. 10. 2014 žalobkyně uvedla, že žalovanou částku odvozuje od vypořádací částky v poměru $\frac{1}{3}$ odhadu ceny nemovitosti ve [redacted] č.p. [redacted] V dalším doplnění žaloby ze dne 30. 8. 2016 žalobkyně konkretizovala, že po České republice se domáhá zaplacení částky 610 000 Kč a po E [redacted] P [redacted] částky 100 000 Kč. V dalším doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2016 uvedla, že částka 610 000 Kč představuje poměrnou část z celkové částky 710 000 Kč a částka 100 000 Kč je zbývající část a je požadována po žalované E [redacted] P [redacted] Dále uvedla, že byla vědomě uvedena v omyl a jednání obou žalovaných vykazují znaky příčinné souvislosti se vznikem škody. Usnesením soudu prvního stupně ze dne 19. 12. 2016, č.j. 14 C 96/2015-43, ve spojení s usnesením odvolacího soudu ze dne 8. 3. 2017, č.j. 11 Co 58/2017-62, bylo řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou Českou republikou - Ministerstvem spravedlnosti o zaplacení částky 610 000 Kč pravomocně zastaveno. Tímto rozhodnutím řízení ve vztahu mezi žalobkyní a původně první žalovanou Českou republikou - Ministerstvem spravedlnosti skončilo, předmětem řízení nadále zůstal pouze požadavek žalobkyně na určení jejího dědického

práva a požadavek na zaplacení částky 100 000 Kč, obojí ve vztahu již pouze k žalované E [redacted] P [redacted]

9. K požadavku na určení dědického práva je třeba uvést, že dědické řízení po zemřelém A [redacted] P [redacted] probíhalo za účasti žalobkyně coby pozůstalé manželky a nezletilé dcery zůstavitele A [redacted] P [redacted] zastoupené kolizním opatrovníkem a bylo skončeno výše uvedeným pravomocným usnesením Okresního soudu v Tachově, kterým byla schválena dohoda účastníků o vypořádání dědictví, toto usnesení nebylo napadeno řádným ani mimořádným opravným prostředkem, představuje proto konečné rozhodnutí v dědickém řízení a je pro účastníky dědického řízení závazné. Již jen z tohoto důvodu se žalobkyně nyní nemůže domáhat určení, že je oprávněnou dědičkou po A [redacted] P [redacted] neboť ani eventuální vyhovující rozhodnutí o takovéto žalobě by na výsledku dědického řízení nebylo způsobilé cokoliiv změnit. Žalobkyně coby pozůstalá manželka byla zákonnou dědičkou po zůstaviteli, jako s dědičkou s ní v dědickém řízení rovněž bylo jednáno a dědické řízení bylo skončeno schválením dohody o vypořádání dědictví. Žalobkyně tak nemůže mít naléhavý právní zájem na určení, že je oprávněnou dědičkou po zůstaviteli. Navíc ve vztahu k takto požadovanému určení žalovaná není pasivně věcně legitimována, neboť účastnicí dědického řízení nebyla, a proto ve vztahu k ní není možno rozhodnout o určení, zda žalobkyně, s níž jako se zákonnou dědičkou jednáno bylo, oprávněnou dědičkou je. Pokud v původní žalobě žalobkyně požadovala určit, že dědičkou je „žalovaná“, jednalo se zjevně o překlep, když ze všech žalobních tvrzení žalobkyně je zřejmé, že požaduje určit za zákonnou dědičku svou osobu, jednoznačně tento požadavek žalobkyně vyjádřila v odvolání proti napadenému rozsudku.
10. Zaplacení částky 100 000 Kč se žalobkyně po žalované podle žalobních tvrzení domáhala jako náhrady škody v poměrné výši, tuto škodu v celkové výši 710 000 Kč charakterizovala jako nevypořádaný podíl na majetku, který měla získat jako neopomenutelná dědička po zemřelém manželovi ($\frac{1}{3}$ odhadní ceny nemovitosti ve [redacted] č.p. [redacted]). Žalovaná měla tuto škodu způsobit svým nezákonným jednáním v průběhu dědického řízení, kdy měla předložit neplatnou smlouvu o půjčce, podle které měla žalobkyně, resp. zůstavitel, dlužit žalované částku 710 000 Kč. Na těchto tvrzeních žalobkyně setrvala po celou dobu řízení, až v podání ze dne 10. 9. 2018 svou újmu označuje jako nemajetkovou, i zde však tuto újmu charakterizuje jako nárok z titulu jejího opomenutí jako oprávněného dědice v dědickém řízení ve výši $\frac{1}{3}$ odhadní ceny předmětné nemovitosti, a je tedy zřejmé, že se domáhá náhrady hmotné škody. K tomu je třeba zdůraznit, že k údajné smlouvě o půjčce ze dne 24. 10. 2008 (uzavřené mezi žalovanou a A [redacted] P [redacted] v průběhu dědického řízení nebylo nikterak přihlíženo, žádný nárok z této půjčky, ať již v podobě aktiva či pasiva, předmětem dědického řízení nebyl, a již jen z tohoto důvodu předložením této smlouvy v dědickém řízení nemohla být žalobkyně nijak poškozena. Z téhož důvodu nemohla být předložením této smlouvy v dědickém řízení žalobkyni způsobena ani žádná nemajetková újma. Žalovaná ve vztahu k žalobkyni svým jednáním neporušila žádnou právní povinnost a neexistuje ani žádný jiný právní důvod, pro který by měla žalobkyni plnit na jí tvrzenou újmu (ať již majetkovou či nemajetkovou), která navíc ani nevznikla.
11. Z výše uvedených důvodů nelze než konstatovat, že ve vztahu k žalované E [redacted] P [redacted] žaloba nebyla podána důvodně ohledně žádného ze dvou uplatněných nároků, soud prvního stupně tedy rozhodl správně, pokud žalobu zamítl, a proto odvolací soud napadený rozsudek potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný včetně výsledku sporu odpovídajícího akcesorického výroku o nákladech řízení. Formulací potvrzujícího výroku odvolací soud pouze zohlednil skutečnost, že ve výroku I. soud prvního stupně nadbytečně uváděl charakteristiku uplatněného nároku, která má být až součástí odůvodnění rozhodnutí, a ve výroku II. nespécifikoval přesně zamítané určení dědického práva tak, aby bylo zřejmé,

jakého práva se žalobkyně žalobou domáhala (požadavek žalobkyně jednoznačně vyplývá již z podané žaloby, z níž je zřejmé, že určení dědického práva se má vztahovat k dědictví po zemřelém A [REDACTED] P [REDACTED]).

12. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaná měla i v průběhu odvolacího řízení plný úspěch. Náklady jejího právního zastoupení jsou tvořeny odměnou advokáta za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast při odvolacím jednání) po 6 500 Kč z tarifní hodnoty 135 000 Kč (§ 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 3 písm. a/, § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb.), dvěma paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 cit. vyhl.) a daní z přidané hodnoty 2 856 Kč (21 % ze základu 13 600 Kč) podle § 137 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud vyřešena nebyla nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 21. srpna 2019

Mgr. Lubor Veselý, v.r.
předseda senátu